

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
16-17 лютого 2024**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

забезпечити навчальний заклад шляхом ефективного управління самостійною роботою, яка включає організацію і контроль.

Висновки. Сучасна освітня ситуація в суспільстві вимагає оновлення багатьох сторін медичної діяльності, обумовлює необхідність впровадження нових інноваційних технологій, активних форм і методів навчання. Нові технології у вищій медичній школі сприяють розвиткові професійних якостей і індивідуальних здібностей особистості студента-медика. Активні форми і методи навчання дозволяють студентам розвивати творче та практичне мислення, сприяють їхньому залученню до рішення проблем, максимально наближених до професійних реалій.

Список використаних джерел:

1. Кремень В.Г. Особливості функціонування професійної освіти України // Освіта. Технікуми, коледжі. – 2018. – №3 (4). С-53-56
2. Тройницька С.Б. Формування міжпредметних зв'язків соціально-гуманітарних дисциплін, як шлях реалізації концептуальних засад гуманітарної освіти // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: Зб. наук. пр. – Київ - Вінниця, 2021. – С. 126- 129.
3. Олійник П.М., Журавська Л.М., Журавський В.Л., Поважна Л.І., Фоменко Н.А. Самостійна робота студентів у вищих закладах освіти: Методичні рекомендації для викладачів. – К.: КІТЕП,2019. – С.35 -39
4. Ягупов В.В. Педагогіка: Навч. посібник. – К.: Либідь, 2017. –С. 560 574

СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ХІРУРГІІ СТУДЕНТІВ 6 КУРСУ БДМУ Гресько М.М.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Студенти старших курсів, навчаючись у вищому медичному закладі, майже завжди відчують дефіцит практичної підготовки. Це пов'язано із законодавчими обмеженнями у взаєминах між студентами і пацієнтами, етико–деонтологічними відносинами, відпрацюванням та «шліфуванням» практичних маніпуляцій, відсутність тематичних пацієнтів. Саме використання манекенів-симуляторів, тренажерів та стандартизованих пацієнтів намагається вирішити питання дефіциту практичної підготовки [1].

Основна частина. Симуляційне навчання походить від лат. *simulatio* — імітація, удавання. Це є «золотий стандарт» медичної освіти в розвинутих країнах світу сьогодніта обов'язковою складовою професійної підготовки. Теоретичні основи симуляційного, як одного з методів

інтерактивного навчання в медицині, сформулював професор Гарвардської школи медицини Девід Габа. Він визначив симуляцію – технікою (методом), що направлена на зміну чи розширення реального досвіду за допомогою керованого на основі моделювання різних аспектів реального світу в інтерактивному режимі. У нашій державі прийнятий Закон України «Про вищу освіту» № 1556-VII від 01.07.2014 р., запровадив застосування симуляційного навчання шляхом впровадження нових конкурентоспроможних технологій з метою забезпечення інноваційного розвитку студентів і підготовки фахівців інноваційного типу [2].

Симуляційна практика запроваджена і у БДМУ. У центрі симуляційної підготовки, підготовлена сильна команда ентузіастів, що приділяє максимум уваги менеджменту, комунікаціям, рекламі, підібрані кваліфіковані і досвідчені викладачі. Для програм курсів розроблені нові модулі симуляційного навчання та впроваджені у практику. Тут можна пройти навчання за кількома програмами: основні лікувальні маніпуляції; невідкладна допомога; анестезія і реаніматологія; акушерство і гінекологія; терапія; хірургія. Активну роботу постійно проводить колектив кафедри хірургії №1.

Основними напрямками роботи є:

1. Посилення теоретичної і практичної підготовки студентів випускних курсів медичних факультетів.
2. Впровадження методик підвищення ефективності навчального процесу на основі моделювання різних аспектів реального світу в інтерактивному режимі за допомогою комп'ютерних симуляційних програм.

Такий підхід до навчального процесу передбачає розвиток клінічного мислення у студентів випускних курсів з хірургії. В умовах кредитно-модульної системи організації навчального процесу на кафедрі проводиться робота щодо забезпечення методичними матеріалами у вигляді матеріалів для підготовки до практичних занять, презентацій лекцій, демонстраційних матеріалів, методичних вказівок для студентів, методичних розробок для викладачів, алгоритмів практичних навичок, відеозаписи операцій. Особлива увага приділяється самостійній підготовці до практичного заняття та роботі студентів на сервері дистанційного навчання БДМУ у середовищі Moodle [3]. Електронний навчальний курс з хірургії для студентів VI курсів, постійно наповнюється інформаційними ресурсами у вигляді текстового матеріалу, відеолекцій, відеофільмів, анімаційних програм, відеозаписами операцій. У комп'ютерному класі кафедри використовуються можливості “on-line” трансляцій з операційних. Викладач “on-line” також може знайомити студентів з лапароскопічними

малоінвазивними технологіями оперативного лікування хірургічних захворювань у Центрі малоінвазивної хірургії та гінекології, який успішно працює на кафедрі хірургії №1[4].

Моніторинг поточної успішності проводиться за результатами тестування студентів в системі Moodle на платформі дистанційного навчання. При набранні визначеного рівня балів приймається рішення про допуск студента до підсумкового модульного контролю. Це дозволяє студенту не тільки осмислити, але і формується розуміння, що безперервний навчальний процес - це запорука прогресу знань та професійного росту лікаря. Підсумковий аналіз проведеної роботи констатував, що це не тільки полегшує життя молодій людині та додає життю нового виміру, але також формує мотиваціюсамореалізації та самоактуалізації особистості. А отриманий в процесі навчаннядосвід відпрацювання навичок на роботах-симуляторах та у віртуальних операційних підтверджує ефективністьметоду як тренду.

Висновки:

1. Вивчення хірургії в умовах використання інтерактивних форм і методів роботи студентів під керівництвом викладача особливо важливе для системи дистанційного навчання і повноцінної самостійної роботи.
2. Використання симуляційних технологій у навчанніспонукає студентів до підвищення компетенції рівня лікаря хірурга та формує розуміння, що безперервний навчальний процес - запорука прогресу знань та професійного росту лікаря.

Список використаних джерел:

1. Артьоменко В. В. Симуляційне навчання в медицині: міжнародний та вітчизняний досвід / В. В. Артьоменко // Одеський медичний журнал. – 2015. – № 6 (152). – С. 67–74.
2. Вороненко Ю. В., Гульчій О.П., Харченко О.В., Балашов К.В. Доказово побудована комунікація: необхідна передумова управління безперервним професійним розвитком / УКР. МЕД. ЧАСОПИС. №4 (138) 2020. – 46 -49.
3. Covid-19 та початок навчального року. /Ю. Жарикова УКР. МЕД. ЧАСОПИС. №4 (138) 2020. – 5.
4. Розвиток практично-орієнтованого та симуляційного навчання в Тернопільському державному медичному університеті імені І. Я. Горбачевського / М.М. Корда, А. Г. Шульгай, А. А. Гудима, С. Й. Запорожан // Медична освіта. – 2016. – № 2. – С. 54–57.